P l a c a t,

angaaende

Fremgangsmaaden ved Inddrivelsen af de den Kongelige islandske Jordebogskasse tilkommende Indtægter hos Leilændingene paa det Hans Maiestæt tilhørende Gods i Island.

Kiøbenhavn, den 21de Mai 1829.

Kiøbenhavn.

Trykt hos Directeur Jens Hostrup Schultz,
Kongelig og Universitets-Bogtrykker.

Landsbókasafn Islands

Vi Frederik den Siette,

af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg, Giøre vitterligt: At Vi have fundet den Fremgangsmaade mindre hensigtmæssig, der hidtil har maattet følges, for i fornødent Fald at erholde de Vor Jordebogskasse tilkommende Indtægter inddrevne hos Leilændingene paa det Os tilhørende Gods i Vort Land Island. Vi have derfor taget under nærmere Overveielse, hvorledes en passende Forandring heri kunde skee, og det saaledes, at ogsaa derved Fremgangsmaaden blev mindre bekostelig for Leilændingene og dog derhos forskaffede dem behørig Sikkerhed mod enhver Forurettelse ved Restancernes Inddrivning.

Thi byde og befale Vi, som følger:

§ 1.

Restancer af de Vor Jordebogskasse tilkommende Indtægter, som Leilændingene paa det Os tilhørende Jordegods i Island paadrage sig,

maae inddrives ved Udpantning uden foregaaende Dom, forsaavidt de ikke ere ældre, end 2 Aar fra rette Forfaldstid, efter Udpantningsordre fra vedkommende Amtmænd, hvilken, ifølge Godsadministratorernes Reqvisitioner, meddeles paa Reqvirenternes eget An- og Tilsvar. Dog bliver herved at iagttage, at enhver Godsadministrator, forinden han indsender sin Begiæring om Udpantningsordre til Amtmanden, har vidnesfast at communicere Skyldneren samme i Gienpart og dernæst bør oppebie en Tid af 4 Uger for det Tilfælde, at nogen Skyldner derimod skulde fremkomme med Indvendinger. Indkomme inden nysnævnte Tids Forløb ingen Indvendinger, har Godsadministratoren, ved at indsende sin Begiæring om Udpantningsordre til Amtmanden, herom at giøre behørig Anmærkning, samt derhos at vedlægge Begiæringen den vidnesfast skete Forkyndelse. Fremkommer derimod nogen Skyldner med Indvendinger, har Administratoren at meddele Amtmanden disse tilligemed Reqvisitionen om Udpantningsordre, hvorefter bemeldte Amtmand vil have at afgiøre, hvorvidt Indvendingerne maatte være af den Betydenhed, at de kunne giøre Udpantningsordren betænkelig, da der, i saadant Tilfælde, bliver med Restancens Inddrivning at forholde paa den hidtil anordnede Maade.

§ 2.

Iøvrigt skal det, om endog Udpantning for en Fordring paa den i det Foregaaende bestemte Maade er skeet, ikke være nogen Skyldner formeent siden at paaanke Fordringen ved Rettergang, og skal han da ikke erlægge noget Retsgebyr for Sagens Fremme, førend det ved Dom er afgiort, at hans Anke er ugrundet, i hvilket Fald han vil have at betale de sædvanlige Retsgebyrer.

§ 3.

Foranførte Fremgangsmaade tager sin Begyndelse med Hensyn til de Jordebogsindtægter, der forfalde til Betaling ved Fardag i indeværende

Aar, hvorimod med de for en tidligere Tid paadragne Restancer af bemeldte Indtægter bliver at forholde efter de hidtil fulgte Regler.

Givet i Vor Kongelige Residentsstad Kiøbenhavn,
den 21de Mai 1829.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

Mösting.

M. v. Essen. A. W. Moltke. Mandix. Kongslew. Meyer.

C. Lund.